

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3356

гр. София, 25.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА**

като разгледа докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20221110138942 по описа за 2022 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Делото е образувано по искова молба, подадена от “ФИРМА“ ЕООД срещу „ФИРМА“ ЕООД.

Исковата молба е нередовна, за което на основание чл. 129, ал. 4 вр. с ал. 2 ГПК съдът следва да даде указания на ищеца.

На първо място - налице е непълнота в изложените фактически твърдения за начина, по който ищецът формира частично претендираните в настоящото производство суми. Ищецът твърди, че процесните вземания са му прехвърлени от твърдените кредитори в качеството им на кредитополучатели по договори за потребителски кредит. В хипотезата, при която конкретен кредитополучател е сключил повече от един договор за потребителски кредит, за редовност на исковата молба ищецът следва да се посочи конкретно какви суми по всеки от договорите твърди да е платил кредитополучателят, респ. какви суми по всеки от договорите твърди, че ответникът е получил без правно основание.

На следващо място и съобразно дадените уточнения по т. 1 ищецът следва да довнесе и дължимата се държавна такса, доколкото вземането по всеки отделен договор е самостоятелен иск, който произтича от различен факт. Предявените искове са за защита на различни интереси, произтичащи от различни факти и обстоятелства, поради което и по аргумент от разпоредбата на чл. 72, ал. 2 ГПК, следва да бъде събрана държавна такса от всички интереси, т.е. за всеки от предявените искове.

За процесуална икономия едновременно с указанията за отстраняване нередовностите на исковата молба делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

По доказателствените искания на страните:

Ищецът с исковата молба и ответникът с отговора са представили относими и необходими писмени доказателства, чието приемане е допустимо.

Искането на ищеца за задължаване на ответника да представи извлечение от счетоводството си следва да се остави без уважение поради липсата на индивидуализации и неприложимост на процесуалния ред по чл. 190 ГПК по отношение на документи, които не се намират в държане на насрещната страна, а следва да се съставят за целите на производството.

Искането на ищеца за задължаване на ответника да представи преписи от договорите

за потребителски кредит следва да се остави без уважение, поради отпадане необходимостта от същите с представянето им с отговора на исковата молба.

По искането на ищеца за допускане изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза съдът ще се произнесе след евентуалното му привеждане в съответствие с изискванията процесуалния закон с посочване на конкретни задачи към вещото лице.

Искането на ищеца за издаване на съдебно удостоверение, което да му послужи пред Централния кредитен регистър, касае данни, за установяването на които по делото са представени сключените между ответника и цедентите договори за кредит, поради което същото не е необходимо и не би допринесло за правилното решаване на делото.

По исканията на ищеца за издаване на съдебни удостоверения, които да му послужат пред „ФИРМА“ АД, „ФИРМА“ АД, „ФИРМА“ АД, „ФИРМА“ АД и „ФИРМА“ АД за снабдяване с информация относно извършените от цедентите плащания по процесните договори за кредит, съдът ще се произнесе след конкретизирането му, за което на ищеца се следват указания.

Следва да бъде насрочено открито заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца да отстрани нередовностите на исковата молба, като в едноседмичен срок от съобщението

1. с писмена молба до съда допълни фактическите си твърдения като посочи как формира съдебно предявените частични претенции, съобразно разясненията в мотивната част на настоящото определение
2. представи документ за довнесена държавна такса според броя на предявените искове и като съобрази внесените уточнения по т. 1

ПРЕДУПРЕЖДАВА ищеца, че при неотстраняване нередовностите на исковата молба в указания му срок за това, същата подлежи на връщане.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото на **21.03.2023 г., 11:00 часа**, за когато да се призоват страните.

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания на ищеца по чл. 190 ГПК за задължаване на ответника да представи извлечение от счетоводството си и договори за потребителски кредити в оригинал или заверен от страната препис.

УКАЗВА на основание чл. 101, ал. 1 ГПК на ищеца да приведе искането си за допускане на съдебно-счетоводна експертиза в съответствие с изискванията на чл. 156, ал. 4 ГПК, като в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящето определение с писмена молба с препис за ответника посочи предмет и задачи на експертизата. При неизпълнение съдът може да приложи последиците, разписани в чл. 101, ал. 3 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за издаване на съдебно удостоверение, което да му послужи пред Централния кредитен регистър.

УКАЗВА на основание чл. 101, ал. 1 ГПК на ищеца в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящето определение да индивидуализира договорите, за които се отнасят останалите му искания за издаване на съдебни удостоверения с посочване на №, дата, страни и предмет, като представи проекти на същите. При неизпълнение съдът може да приложи последиците, разписани в чл. 101, ал. 3 ГПК.

На страните да се изпрати препис от настоящето определение, ведно с препис от отговора на исковата молба за за ищеца.

ПРИКАНВА страните към **СПОГОДБА**, като им указва, че постигнатото по общо

съгласие разрешение на повдигнатия пред съда спор, е по-добро и от най-доброто съдебно решение, а и спестява на страните половината от разносните за държавна такса, тъй като половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

УКАЗВА на страните, че: съгласно чл.50, ал.1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

СЪСТАВЯ на основание чл. 140, ал. 3 ГПК проект за доклад, както следва:

1. Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения (чл.146, ал.1, т.1 ГПК):

Ищецът твърди, че по силата на договори за цесия /озаглавени „Договори за вземания от финансови институции“/ се легитимира като титуляр на вземания срещу ответника за парични суми, платени без основание. В качеството си на пълномощник на цедентите уведомява ответника за извършеното прехвърляне на вземания. Уточнява, че по отношение на част от вземанията уведомяването следва да се счита за извършено с връчването на препис от исковата молба на ответника. Твърди, че между ответника и цедентите били сключени договори за потребителски кредити, по силата на които за кредитополучателите възникнало задължение да заплатят главница, възнаградителната лихва, възнаграждение за закупен пакет допълнителни услуги, такси и неустойки. Поддържа, че договорите за кредит, евентуално техни клаузи са нищожни, поради което счита, че част от сумите са платени без основание. Подробно аргументира, че основанията за нищожност са противоречие със закона, заобикаляне на закона, накърняване на добрите нрави или липса на съгласие. Сочи, че в договорите не е посочен действително прилаганият ГПР, поради което счита, че на основание чл. 22 ЗПК целите договори следва да бъдат обявени за недействителни. Твърди, че е налице заобикаляне на чл. 19, ал. 4 ЗПК. Сочи, че е нарушено изискването договорите да са написани по ясен и разбираем начин, да бъдат в шрифт не по-малък от 12, както и че липсвала клауза за правото на отказ на потребителя от договора. Поддържа, че е налице и накърняване на добрите нрави като излага съображения за нарушение на изискванията за еквивалентност на престациите. Аргументира подробно, че размерът на ГПП също противоречи на добрите нрави, че води до несправедливо високо възнаграждение за кредитора. Освен всичко изложено, твърди, че при сключването на договорите, не са предоставени всички приложения към тях. С оглед всичко изложено твърди, че договорите за кредит са нищожни, евентуално навежда твърдения за нищожност на клаузите, уреждащи възнаграждението за закупен пакет допълнителни услуги, такси и неустойки, поради което счита, че цедентите са заплатили процесните суми без основание. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове за сумата от 7 250 лв. като частична предетния от вземания в общ размер 51 143,64 лв. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът не оспорва, че е бил в твърдените от ищеца облигационни правоотношения с източник договор за потребителски кредит с прехвърлителите на вземанията по договорите за вземания от финансови институции, но оспорва последните като нищожни. В тази връзка развива съображения за противоречие между клаузите на чл. 3 и чл. 4 от договорите, от където извежда неяснота на волята на страните досежно цената, респ. липса на съгласие по съществен елемент на договора за цесия. Навежда възражение за нищожност на договорите за цесия и поради накърняване на добрите нрави, като в тази връзка поддържа, че цедентите в качеството им на потребители били поставени в неравностойно положение, доколкото цесионерът изцяло контролирал възможността да се стигне до плащане на цената за прехвърлените вземания. Поддържа, че цесионерът подлежал на вписване в регистъра на финансовите институции по чл. 3а ЗКИ. Наред със съображенията за липсата на легитимация на ищеца като титуляр на процесните вземания поради нищожност на договорите за цесия, поддържа, че правилата за защита на потребителите са *intuit personae*, поради което ищецът не е легитимиран да се позовава на нищожност на договорите за кредит поради противоречие със същите. Поддържа, че плащанията по договорите за потребителски

кредит не са лишени от основание, поради несъстоятелност на доводите за нищожност на тези договори, вкл. на посочените от ищеца клаузи, развивайки подробни и самостоятелни доводи по отделно за всяко от твърдените основания. Релевира възражение за погасяване на вземанията по давност. Претендира разноски.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възраженията на ответника (чл. 146, ал. 1, т. 2 ГПК):

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 99 ЗЗД.

3. Права и обстоятелства, които се признават (чл.146, ал. 1, т.3 ГПК):

Няма права и обстоятелства, които се признават от страните.

4. Обстоятелства , които не се нуждаят от доказване (чл. 146, ал.1, т. 4 ГПК, във връзка с чл. 155 ГПК и чл. 154,ал. 2 ГПК):

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти, които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл.155 ГПК, нито факти, за които да съществуват законови презумпции (чл. 154, ал. 2 ГПК).

5. Разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти (чл. 146 ,ал. 1, т. 5 ГПК):

По осъдителните иски с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже факта на плащане на всяка от процесните суми, легитимацията си като титуляр на процесните вземания по силата на валидни договори за цесия и уведомяването на длъжника за прехвърлянето на вземанията.

При установяване на горните обстоятелства в тежест на ответника е да докаже основанията за задържането на платените суми.

По възражението за давност в тежест на ищеца е да докаже настъпването на предвидено в закона основание за спиране и/или прекъсване течението на давностния срок.

Ответникът не носи доказателствена тежест по релевираното възражение за изтекла погасителна давност.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____